همانا آفرینش یکی از شما در شکم مادرش در چهل روز نخست گردآوری می‌شود

از ابوعبدالرحمن، عبدالله بن مسعود، رضی‌الله‌عنه روایت است که گفت: رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وسلم ـ که راستگو و تصدیق‌شده است ـ به ما خبر داد: «همانا آفرینش یکی از شما در شکم مادرش در چهل روز نخست گردآوری می‌شود، سپس به همان اندازه[چهل روز] لخته خون می‌شود، سپس به همان اندازه[چهل روز] تکه گوشتی می‌گردد. آنگاه فرشته به سوی او فرستاده می‌شود و در او روح می‌دمد، و به چهار کلمه فرمان داده می‌شود: نوشتن روزی او، و اجل او، و عمل او، و شقاوت یا سعادتمند بودن او؛ پس سوگند به آنکه جز او خدایی نیست، همانا یکی از شما به عمل اهل بهشت عمل می‌کند، تا آنجا که میان او و بهشت جز یک ذراع فاصله نمی‌ماند، آنگاه نوشته [تقدیر] بر او پیشی می‌گیرد و به عمل اهل دوزخ عمل می‌کند و در آن وارد می‌شود. و همانا یکی از شما به عمل اهل دوزخ عمل می‌کند، تا آنجا که میان او و دوزخ جز یک ذراع فاصله نمی‌ماند، آنگاه نوشته [تقدیر] بر او پیشی می‌گیرد و به عمل اهل بهشت عمل می‌کند و در آن وارد می‌شود.»

[صحیح است] [به روایت بخاری و مسلم]

ابن مسعود رضی الله عنه می‌گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم که در سخنش راستگوست و مصدوق است زیرا الله تعالی او را تصدیق نموده، فرمود: خلقت (نطفۀ) هریک از شما گردآوری می‌شود؛ به این صورت که وقتی مرد با همسرش همخوابی می‌کند، منی پراکندۀ او در شکم زن به مدت چهل روز به صورت نطفه می‌ماند، سپس به همان مدت به صورت عَلَقه می‌ماند که خونی است غلیظ و بسته؛ و این دومین چهل روز است، سپس تبدیل به مُضغه می‌شود یعنی تکه گوشتی به اندازه‌ای که جویده شود؛ و این سومین چهل روز است، سپس الله متعال، فرشته را به سوی او می‌فرستد و پس از پایان چهل روزِ سوم در آن روح می‌دمد؛ و آن فرشته به نوشتن چهار چیز امر می‌شود: روزی‌اش، یعنی مقدار نعمتی که در عمرش به دست می‌آورد؛ و اجلش یعنی مدت بقای او در دنیا، و عملش که چیست؟ و بدبخت یا خوشبخت شدنش. سپس پیامبر صلی الله علیه وسلم سوگند یاد می‌کند که کسی عمل اهل بهشت را انجام می‌دهد و اعمالش نیکوست - یعنی چنانکه مردم می‌بینند - و بر همین روند خواهد ماند تا جایی که میان او و بهشت جز یک گز فاصله نمی‌ماند؛ یعنی میان او و رسیدن به بهشت فاصله‌ای نیست مگر به اندازه‌ای که کسی تا جایی یک گز فاصله دارد؛ پس ناگهان تقدیر و آنچه برایش مقدر شده از او پیشی می‌گیرد، پس عمل اهل دوزخ را انجام می‌دهد و خاتمۀ کارش با آن می‌شود و درنتیجه وارد دوزخ می‌گردد؛ زیرا شرط پذیرش عمل آن است که بر انجام آن پایدار بماند و تغییر نکند. و شخصی دیگر اعمال اهل دوزخ را انجام می‌دهد تا آنکه به افتادن در دوزخ نزدیک می‌شود تا جایی که انگار میان او و دوزخ به اندازۀ یک گز فاصله مانده باشد، اما تقدیر و آنچه برایش مقدر شده بر او غالب می‌شود و عمل اهل بهشت را انجام می‌دهد و وارد بهشت می‌شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/66513